

части-тѣ му, тѣ сж: а, и, та, па, ако, ако-бы, ако да-бы, ако ли, или, ли, нѣ, и пакъ, обаче, ако и, че (чи), какво, зашто, понеже, за това, заради, и така, дали, дали-бе-ще, сирѣчь, както, нека, едвамъ и проч.

Междумлѣтія-та сж несклоняемы рѣчи, които се вмѣтатъ между други рѣчи за да покажѣтъ нѣкое неволно или ненадѣйно усѣщаніе отъ нѣкоякъ силнѣ душевнѣ страсть. По употрѣбителни-тѣ сж: бей! бе! ахъ, охъ, горко, оле, оле! хо-хо-хо! ха-ха-ха, хи-хи-хи, хей! на! ето! леле, лйо, варе и проч.

Рѣчи-тѣ отъ всички-тѣ части на слово-то биватъ или *първообразны*, които не сж произлѣзли отъ други рѣчи, н. п. родъ, домъ, или *производны*, които сж произлѣзли отъ други рѣчи, н. п. роднина, домовникъ; или *просты* които не сж съставены отъ двѣ или повече други рѣчи, н. п. око, глава, черенъ; или *сложны*, които сж съставены отъ двѣ или повече други рѣчи, н. п. ѣгкоглавъ, черноокъ, землеописаніе, трудолюбіе, челолюбивъ, ученолюбивъ, миролюбивъ, и проч.

Съчиненіе.

Отъ буквы-тѣ ставатъ *слолове* (срички), отъ